

finansielle System eller Finanslovens Indretning i det Hele, hvorefter vi jo heller ikke ere Herrer — saa skal jeg fortsætte paa den samme Bane ved at tillade mig et Par Ord om Bevillingen under § 23 C. 1. 2 og om Fortænkningen. Hvad den forstnævnte Bevilling den til det nye Panterskib angaar, saa tror jeg ganske vist, at den har faaet en overmaade uheldig Form; men jeg kan jo ikke have glemt, at denne Form skyldes Landsstinget. Jeg tror imidlertid, at dette er noget unødigt i denne Retning, idet det var umuligt at komme ud af den Uklarhed og Forvirring, som var bleven udbredt over dette Spørgsmaal ifjor, paa anden Maade end den, hvorpaa vi kom ud deraf, og jeg tror, det maa siges, at vi bragte det til en efter Omstændighederne ganske taalelig Ende. Denne Uklarhed og Forvirring har nu ganske vist, som det ærede 2det Medlem for 10de Kred (Selsén) nylig sagde, sin første Oprindelse fra det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Suenson), idet han undlod som Minister at bruge den Bevilling, som var givet ved Finansloven for 1869—70, paa 1,800,000 Rd. til et Panterskib med 2 Taarne, en Bevilling, hvorfors det ærede Medlem som Minister havde overordentlig lidet Interesse — den blev saa at sige paatvungen ham af Rigsdagen — medens det, der interesserede ham, var den Træskonert, som endnu paradere i Finansloven. Men det er ikke blot fra den Omstændighed, at man da ikke greb til at bygge, uagtet der forelaa to Tegninger til et saadant Panterskib, som af Konstruktionskommissionen begge to vare erklærede for fuldkommen gode og brugelige, det er ogsaa deraf, at der ifjor blev blandet et andet Spørgsmaal med ind her, at den nuværende Forvirring udsleder sin Oprindelse, og det var Spørgsmaalet om de 12 Fod. Jeg tror, at den talentfulde og høitbegavede Mand, som reiste dette Spørgsmaal, gif meget for vidt. Han vilde have været i sin fulde Ret, dersom han havde forlangt, at vi skulde have Skibe, der kunde passere de af vore Farvande, som kun tilstode et Dybgaende af 12 Fod, for i paakommende Tilfælde at kunne forhindre Overgangen fra de andre Der til Sjæl-

land; men naar han opstillede det som et almindeligt Princip for alle vor Marines Bygninger, at Skibene kun maatte stifte 12 Fod, tror jeg rigtignok, at han gif meget for vidt; thi Ingen borger os for, hvor det næste Angreb sker, og sker det f. Ex. paa Halvøen er det langt vigtigere at forsvare Store Belt end Grønsund, og saa ville 12 Fods Skibe ikke være til stor Nytte, da man for at komme til et saa ringe Dybgaende enten maa slaa af paa Pantseret eller paa Artilleriets Styrke eller paa Hurtigheden. Man har saa søgt — og det blev Udbyttet af Forhandlingerne ifjor — at forene begge Hensyn ved istedfor det store Panterskib paa Finansloven for 1869—70 at faa et Skib af samme Klasse som „Lindormen“ og „Orm“, og det er det, som i det sidste Aar har været Marineministerens Opgave. Nu siger den høitærede Minister, at det vil blive et godt og brugbart Skib, som vil faas for de 1,300,000 Rd., som ifjor bleve fastsatte, og det kan han jo til en vis Grad have Ret i. Med Hensyn til Hurtigheden og Artilleriets Styrke lader Skibet vistnok ikke Noget tilbage at ønske, men derimod er det jo givet, at det er betydeligt svagere i Pantseret end endogaa det sidst byggede Skib „Orm“. Pantserbeklædningen er gaaet fremad til større og større Dykkelse, og vi gaa ved vor Skibsbygning tilbage i denne Henseende. Den høitærede Minister ryfter paa Hovedet, men det forholder sig dog saaledes. „Orm“ har 8 Tommer paa Skroget og paa Taarnet 10 Tommer; det nye Skib faar 8 Tommer i Vandgangen, 5 Tommer i Forenden og Agterenden og kun 6 Tommer paa det Pantser, der skal beskytte Kanonerne. Det er givet, at dette Pantser kan gjenstydes af flere af de Krigsskibe, som den Magt eier, med hvilken vi sandsynligvis kunne komme til at maale os paa Søen, kan gjenstydes endogaa paa meget lang Afstand. Det Pantser, som det nye Skib kan faa, er altsaa ikke fyldestgjørende qua Pantser; man kan ikke have den Tillid til det, som man har til det 10 Tommers Taarn. Naar man siger, og det er jo sagt i det andet Thing, at man ikke kan blive ved at gjøre Pantseret tykkere og tykkere, at man derved tilsidst kommer til det Umulige og det Urime-